

ТАВ 373

генерал-мајор
Делић Божидар
ВП 1122-1 Београд
18.12.2002. године

Напад на војнике у с. Ландовица
дана 26.03.1999. године, изјаву,
д о с т а в љ а .-

КОМИСИЈИ ЗА САРАДЊУ СА МКТЈ
(Експертском тиму)

Дана 26.03.1999. године настављена су борбена дејства јединица 549.мтбр и МУП-а РС у рејону: Сува Река – Ораховац – В. Круша. Јединица за подршку састава: бат. 122 мм (4 оруђа) и део бат. СВЛР – 128 мм налазила се делом на положајима на Ландовичком брду а делом у рејону објеката ПГ "Прогрес" на Ландовици. Ове положаје су јединице бригаде поседале врло често, посебно у мирнодопском периоду јер се на Ландовачком брду налазило резервно командно место 549.мтбр положаји хад-122 мм, чв, чВП и идч. Ови положаји се налазе непосредно изнад села Ландовица тако да до првих кућа има само 200-300 м ваздушне линије. Положаји су поседани много пута током 1998. године а неколико пута и током 1999. године. Може се закључити да је тај положај откривен и по томе што је током априла и маја бомбардован више пута.

Када су се по наређењу к-де ПрК планирана дејства у рејону: Сува Река – Ораховац – с. В. Круша, пошло се од процене да је с. Ландовица мирно, да је у непосредној близини наших положаја, да из њега никад није отворана ватра и да са сељанима нисмо имали никаквих проблема. Због такве процене ово село се нашло ван линије блокаде 25.03.1999. године. Такође желим да истакнем да је војницима било забрањено да улазе у села без старешина и да из продавница на територији купују било какве артикле а поготово храну. Но ова наредба је повремено кршена, било са знањем нижих старешина или без њиховог знања. Каснијим испитивањем војника сазнао сам да су војници са Ландовачког брда повремено силазили до продавнице у селу Ландовица ради куповине цигарета, сокова, слаткиша и сл.

Дана 26.03.1999. године око 09,30 часова, група од четири војника: Крушчић Мило, Мирков Владимир, Гашпарић Слободан и Филиповић Дејан без одобрења старешине ушла је у с. Ландовицу како би по њиховој изјави купили цигарете и узели воду.

Без проблема су стигли до центра села које је деловало потпуно мирно. Дошли су до продавнице која је била затворена. Један од војника је лупао на врата продавнице и ударио неколико пута ногама. Када су војници кренули назад на њих је отворена ватра са свих страна. Одмах су пали рањени Крушчић, Гашпарић и Мирков. Војник Филиповић је усепо да се извуче и да алармира своју јединицу. Пре него што је стигла јединица из кућа су изашли терористи и пришли рањеним војницима Гашпарићу и Маркову који су јаукали од болова. Из непосредне близине изрешетали су њихова тела и узели њихово оружје. Војник Крушчић се праврио да је већ мртав тако да су терористи узели само његово оружје. Преко војника су пребацили нека ћебад и отишли.

Када су пристигле снаге са положаја отпочела је борба у селу. Ја сам извештен о инциденту после 10,00 часова, можда чак око 10,30 часова. Наредио сам да се ангажују снаге резерве од једног вода, да мајор Паравиња одвоји део снага из блокаде, а да командант Б1-1 мајор Николић упути један тенк. До доласка снага појачања борбу са терористима водио је део јединице из батерије 122 мм који се налазио на Ландовачком брду. Проблем је представљао снајпериста који је са цамије држао под ватром део пута и прилазе селу. Тек по његовом неутралисању приступило се извлачењу мртвих и рањеног војника. Становништво с. Ландовице је већ било напустило село. Борбе са терористима су вођене до мрака. Део терориста се већ раније био извукао према с. Аتماђа и с. Тупец одакле су отварали ватру, а део се извукао према с. Горња Србица. Прегледом села пронађена је мања количина наоружања и доста остале војне опреме. Једна кућа у селу је била претворена у штаб, а на неколико места у селу и на прилазима били су направљени бункери за дејство. Тако смо доживели изненађење у селу за које смо сматрали да никада неће бити терористичка база.

ИЗЈАВУ ДАО:

генерал-мајор

Божидар Делић

